

3 שלטון השנאה

הגבורים שמחוץ למכלאה עצוק ומחאו כפים. ואילו סמיה היפה יצא מודעתו מרוב שמהה ולא הסיר את העיניים מפצע הקורע את בשול הכלב לגוזים. מלכתחילה לא היה להפטן כל תקוות. הוא היה כבד ואטי. לבסוף הכה סמיה היפה בפצע באלה והפטן נגרר החוצה בידי אדוניו. אז שלשלו כלם את כספי התערבותו לليس של סמיה היפה.

לאטאלט החל פג שפוחת בצליז'נייטים לברים שיצטופפו שכיבת המכלאה. זה היה ממש קבר מתקרכב: וזה היה הדרן היחיד שהכח יכול להוציא שהוא חי ורקים. והוא היה כלוא, מעונה, אכזר שנאה ולא היה לו כל דרך להוציא צאת. אלא כאשר הביאו לו לבב פג לחייהם בו. סמיה היפה העירק נסנה את הרכוש שלו, משומש שטמייד יצא מן הקרב מונצ'ה. יום אחר הובאו אליו שלושה כלבים כבה אחר זה. יום אחר הובא למכלאה ואב אמרית, שזה עתה ניצוד. וביום אחר הובאו אליו שני כלבים בכת'את'חה. וזה הקרב וקשה מכלם, ולמרות שבסתוף של דבר הצליחו להרוג את שניהם. כמו כן הרג גם ברק.

בשתי, כאשר פתיחת'הshell'ו רואשונים החלו לזרת ולכסות את הנהר. יצאו סמיה היפה ופג הלבן בסייר'ק'טור בעלה היוקן לאוטון. שמו של פג יצא למתוקם. הוא התרמס בכינוי "האב הלחום" ותמיד הוקף הכלוב שבו הוחזק על הסיפון באנשים סקיניטים. הוא עזם ונחם לעברם, או שכב ובחן אתם מבט מלא שנאה קרה כקרח. ומדוע לא שוא אום? מועלם לא שאל את עצמו שאלות. כל מה שידע היה השנאה והוא שעק בתוכה עד צוואר. החים של הפה ניגרינו. הוא לא נודע לחלי הכלא שבעל'חים פראיים סבלו מידי האדם ולא התרגל אליו. אודם הביטו בו, תקעו בו מקלות מבן טורגי הכלוב רק כדי לגומם לו שיניהם וצחקו לו.

האנשים הללו הקיפו אותו והפכו אותו לאכזרי יותר מכפי שהטבח הוכח שזו היה. אך הטבח נתן לו גם גמישות. במקומות שבעל'חים רבים היו מותם או שרומר והתה נשרת, הוא הסתגל והמשיך לחיות, וגם רוחו לא נפצעה. יכול להיות שסמייה היפה, שהיא בן טון, מסוגל היה לשבר אותו, אך עד עתה לא היה לכך טימניות.

אם סמיה היפה היה בן שטן, כך היה גם פג הלבן; והשניים הגיעו זה את זה ביל הרף. בימים עברו היה לפצע ושלח להינגע לנין אדם שמחזק בידו אלה; אך עתה לא נותר בו עוד כל שכל. עזם מمراה של סמיה היפה הספיק כדי להוציאו אותו ממעורו. ובכל פעם שהיינו ניצבים פנים אל פנים הוא היה ספוג מכת אלה, היה ממשך לניהם ולהשוך את השנאים. אף פעע לא הצליח סמיה היפה להשתק אותו. גם אם הוכח מכך רצין, לא היה חכל לנחותו; לבסוף הרפה ממנו סמיה היפה ופג המשיע מאחוריו גבו עד נהמה אחת, או שהיא מסתער על טורגי הכלוב בחמת'זעם.

חרחת שלטונו של האדון אל המשוגע הפך לשטן, לשד משחת. הוא נשר כבוד לשירותה בכלאה מאחורי המצדקה, ושם התעלל בו סמיה היפה ולא חזר להציג לו. חיש'מיה גילה האיש את החולשה של פג לעג ולא שכח לטעוג לו בכל פעם שישים להכחין אורו. האל חזק חזק רם, נישא ולעגנו והערעה, עליו באצבע. ברגעים כאלה יצא פג מודערו מרב זעם, והשיגען שלו עלה אפילו על זה של סמיה היפה.

קדוד'לן והה פג אויב אכזר וקשה-לב אקרודיק לבני'מינו. עכשי'ה הפלאי'וב כל היזרים עלי'אדמותה, והאכורות שלו גודה שעלה, חסרת היגיון. הוא שנא את השורשת שכבלה אותה, את האנשים שציצו בו מאחורי גדרות ה████לאה, את הכלבים שנלו אליהם לעברו ביאשו הגודל. והוא שנא את קורת'הען שהמן הייתה בניה המכלאה שבה היה כלוא. ויורח מכל שנא את סמיה היפה.

אך בכל מה שעשה סמיה היפה לא פג עמדה למול העינים שלו מטרה. יום אחד התקבצו כבב'ם כבב' הק████לאה. סקית רופת הננה, בידו אול, והסרי' אה

השרשתה מעל הצוואר של פג, כשהשיצא האדון שלו מן המ████לאה, התחפץ פג ושותט

בנה ana ונה נסלה ותוקף או האנשים סביבה. הוא עשה ורשות אולם נורא. ארכן

ביה' במטבר'הצוי, גובט' התפקידים שלו שבים חמימה סטטטוטים והוא' דובל

X) יותר מכל ואב. אבל'ו יש את מודdot גונך הגדולה של כל, لكن של חמימות

קילוגרם, אך כי לא היה בו אף גודם אחד של שומן, רק בשו ושורדים, עצמות

וגידים — בשוד לחימה בקשר מועלה.

דלה' הק████לאה נפתחה שוכ. פג עמד במקומו. משחו בתיירג'ל התרחש'ה'הוא

חיכה. הדלה' נפתחה לרוחה. וphetatos נכס פניה כלב ענק והדרת נסגרה מאחוריו

בຕיקקה. מילס לא ראה פג כלב כהו (זה היה כלב שמירה אנגלי מסווג מפטן);

אך הזול שלו וווערומו ממחיה לא הփיד את פג. היה זה משחו ח'י, לא עז

ולא ברזל, ועליו יכול לפרק את כל השנאה שהצטברה בתוכו. הוא זינק בשינויים

חשופות וקרע את הצוואר של המפטן. זה רק הניגע את האש, והם באכזריות

והתנפלו על פג. אך פג היה כאן, שם ובכל מקום, חמיד הצליח לחמך ממנה, תמייד

זינק ורטט אותו בשינויים חרוד ושוב זינק הזרה ו וחמק | מהגובה.